

Производството е по реда на чл.59 и сл. ЗАНН.

Постъпила е жалба от „Анхиалофиш” ЕООД със седалище и адрес на управление в гр...., ЕИК204762060, представлявано от управителя П.М. със съдебен адрес в гр.... против наказателно постановление (НП) № 02-0004004/25.10.2021 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда” – Бургас (ДИТ – Бургас), с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер 300 лв., на основание чл.414, ал.1 от Кодекса на труда, затова, че в качеството на работодател, на 04.08.2021 г. в обект- магазин и цех за риба находящ се в гр... не държи на разположение на контролните органи на Инспекцията по труда документи по чл.403 а от КТ-предварително утвърден поименен график за работа за м.август 2021 г. в условията на въведено в дружеството сумирано изчисляване на работното време за периода 01.08.2021 г. до 31.08.2021 г. , което е квалифицирано като нарушение на чл.403а, ал.1 от КТ.

В жалбата се иска от съда да отмени наказателното постановление, като незаконосъобразно, издадено при нарушение на процесуалния и материалния закон.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател, редовно призовано, не изпраща представител.

За АНО в с.з. се явява представител- юрисконсулт, който представя преписката по проведеното пред него производство и изразява становище за оставяне на жалбата без уважение и потвърждаване на НП. Моли за присъждане на направените по делото разноски.

Жалбата е допустима. Подадена е от субекта, посочен в НП като нарушител, в срока по чл.59, ал.2 ЗАНН.

За да се произнесе по законосъобразността на обжалваното НП съдът взе предвид следното.

Административнонаказателното производство е започнало със съставянето на акт за установяване на извършено административно нарушение (АУАН) № № 02-0004004/25.08.2021 г., съставен от Галина Стайкова – гл.инспектор в ДИТ – Бургас, като не са налице твърдяните нарушения по чл.42 от ЗАНН и същият е съставен в присъствието на двама свидетели присъствали на съставянето му, които са го подписали.

Фактическата обстановка описана в акта, както и посочените като нарушени законови норми са идентични с тази в НП, което е законосъобразно, поради следното:

От доказателствата по делото се установява, че при извършена проверка на 04.08.2021 г. жалбоподателят в стопанисвания от обект- магазин и цех за риба находящ се в гр..., не държи на разположение на контролните органи на Инспекцията по труда документи по чл.403 а от КТ-предварително утвърден поименен график за работа за м.август 2021 г. в условията на въведено в дружеството с представената заповед, сумирано изчисляване на работното време за периода 01.08.2021 г. до 31.08.2021 г. За проверката е съставен представения протокол в датата на извършването и, в присъствието на упълномощени от жалбоподателя лица. Като не е държал в процесния обект екземпляр от предварително утвърден поименен график за работа за м.август 2021 г., който да е на разположение на контролните органи при поискване, жалбоподателят е нарушил задължението си в тази насока, регламентирано в нормата на чл.403а, ал.1 от КТ, която е посочена в АУАН и НП като нарушена разпоредба.

За това нарушение АНО е приел, че е осъществен състава на санкционната разпоредба на чл.414, ал.1 от КТ, която предвижда наказание за работодател какъвто е жалбоподателя имуществена санкция от 1500 лв. до 15000 лв., но с оглед на това, че от така установеното нарушение не са настъпили вредни последици, е наложено наказание имуществена санкция 300 лв. определено при приложение на привилегирания състав на чл.415в, ал.1 от КТ, който предвижда наказание имуществена санкция от 100 лв. до 300 лв.

По отношение размера на наложеното наказание, съдът намира, че с оглед обстоятелството,

че не се установяват други нарушения на трудовото законодателство извършени от жалбоподателя в предходен период, което следва да се отчете като смекчаващо обстоятелство и при липсата на отегчаващи вината обстоятелства, следва наказанието да се определи в минималния предвиден в чл.415в, ал.1 от КТ размер от 100 лв. Поради това и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН наказателното постановление следва да се измени, като наложената имуществена санкция се намали от 300 лв. на 100 лв. По направеното искане за присъждане на разноси съдът прие следното: В случая предвид установеното обстоятелство, че жалбоподателят е извършил нарушението вменено му с обжалваното постановление, следва да понесе разноските направени в производството от другата страна-ДИТ, която е представлявана и защитавана по делото от юрисконсулт, на основание чл.65, ал.5 от ЗАНН има право на разноси за юрисконсултско възнаграждение, което съдът определи по реда на чл.37 от ЗПП и според предвиденото в чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ в размер на 80 лв. съобразно фактическата и правна сложност на делото. Тази сума следва да се заплати на ДИТ-Бургас от жалбоподателя, предвид изхода от спора между страните. На жалбоподателя не следва да се присъждат разноси предвид изхода от спора.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.63, ал.1 ЗАНН , съдът постанови решението си.